

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ในปัจจุบันโลกเปลี่ยนแปลงในหลายด้านไม่ว่าจะเป็นด้านสังคม เศรษฐกิจ การเมือง จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ประเทศไทยจะต้องพัฒนาความพร้อม สร้างบุคลากร กำลังคนให้มีศักยภาพ และทักษะเหมาะสมกับการแข่งขันในระดับนานาชาติ และเหมาะสมกับการพัฒนาประเทศ รวมทั้งเชื่อมโยงและลดช่องว่างจากระบบการศึกษาเข้าสู่ระบบการทำงานของแรงงานไทย เป็นการรองรับและเตรียมพร้อมรับมือกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปในอนาคต รวมทั้งสามารถปรับตัวเข้ากับสมภาวะการณ์ของโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วได้ (กรมการจัดหางาน, 2551, กุมภาพันธ์ 21) จากการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวได้ส่งผลกระทบต่อประชาชนโดยทั่วไป ทำให้ต้องดิ้นรนต่อสู้กับภาวะความผิดเคืองทางเศรษฐกิจ และเผชิญกับปัญหาการมีรายได้ไม่เพียงพอกับค่าใช้จ่ายในการดำรงชีพ เกิดความแตกต่างระหว่างรายได้ของกลุ่มคนรวยกับกลุ่มคนจนเพิ่มมากขึ้น มีการประกอบอาชีพที่หลากหลายและแข่งขันกันแสวงหาทรัพย์สินเงินทอง เพื่อใช้จ่ายในการบริโภคสิ่งของฟุ่มเฟือยที่เกินความจำเป็นในชีวิตประจำวันเริ่มมีมากขึ้น ทำให้แต่ละคนต้องหาทางออกที่แตกต่างกันไปตามสมภาวะการณ์ของตนเอง ซึ่งต้องอาศัยทั้งพลังกาย พลังใจ ต่อสู้เพื่อความเป็นอยู่ของตนเองและครอบครัวให้ดีขึ้น ทัดเทียมกับมาตรฐานชีวิตผู้คนในสังคมคาดหวัง (ปราโมทย์ พรหมจันทร์, 2546, หน้า 1)

อาชีพจึงมีอิทธิพลต่อชีวิตมนุษย์ เพราะเป็นส่วนหนึ่งในการดำเนินชีวิตอีกทั้งยังส่งผลต่อความเป็นอยู่ด้านเศรษฐกิจ เกียรติยศ ชื่อเสียง การประกอบอาชีพจะทำให้บุคคลเกิดความรู้สึกภาคภูมิใจในตนเองรู้สึกว่ามีค่า ได้แสดงถึงความสามารถในการพึ่งพาตนเองและทำประโยชน์ให้แก่สังคมอันเป็นการตอบสนองความต้องการทั้งทางด้านร่างกาย สังคม และจิตใจของบุคคล (อรอนงค์ ชาญะวัน, 2539, หน้า 1) อาชีพเป็นสิ่งที่มีความสามารถบ่งบอกถึงคุณค่าของบุคคลในสังคมได้ เป็นสิ่งที่ทำให้บุคคลได้รับการยอมรับ ภาคภูมิใจในตนเอง มีความเชื่อมั่นและมีความมั่นคงในการดำเนินชีวิต ถ้าบุคคลนั้นประกอบอาชีพได้สอดคล้องเหมาะสมตามความรู้ ความสามารถ ความต้องการของตนเอง นอกจากนั้นอาชีพยังเป็นสิ่งที่เชิดหน้าชูตาให้กับบุคคล ครอบครัว ชุมชน และประเทศชาติได้อีกด้วย (พิศมัย หาญสมบัติ, 2542, หน้า 1) การเลือกวิถีชีวิตในการทำมาหากิน หรือประกอบอาชีพสามารถทำได้โดยอิสระ ขึ้นอยู่กับความต้องการและความพอใจของผู้เลือก บางคนอาจพอใจที่จะประกอบอาชีพรับราชการ เป็นลูกจ้างในรัฐวิสาหกิจ บริษัทห้างร้านของเอกชนต่าง ๆ หรือพอใจที่จะประกอบอาชีพอิสระของตนเอง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, มิถุนายน, 14)

ในสังคมมีอาชีพ มากมายหลายชนิด อาชีพแต่ละอาชีพก็มีความแตกต่างกันมาก อาชีพบางอย่างก็อาจเหมาะสมกับบุคลิกภาพคนหนึ่ง แต่ก็อาจมาสอดคล้องกับบุคลิกภาพของอีกคนหนึ่ง การเลือกประกอบอาชีพให้เหมาะสมกับบุคลิกภาพ ความสนใจ ความถนัดของแต่ละบุคคล จึงมีความสำคัญมาก คนที่เลือกประกอบอาชีพที่เหมาะสมกับตนเองก่อให้เกิดความเพลิดเพลิน และเกิดความสุขในการทำงานและยังมีโอกาสที่จะประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพมาก ในทางตรงข้ามถ้าบุคคลประกอบอาชีพที่ไม่เหมาะสมกับตนเองแล้วก็จะเกิดความเบื่อหน่ายในการทำงาน เนื่องจากต้องใช้เวลาประกอบอาชีพภายหลังจากการศึกษาเป็นเวลานาน ซึ่งการที่จะต้องอดทนต่อกิจกรรมที่น่าเบื่อหน่ายเป็นระยะเวลาอันแสนนาน เช่นนี้ จึงทำให้ชีวิตของคนไม่มีความสุข การประกอบอาชีพที่ไม่เหมาะสม หรือไม่สอดคล้องกับบุคลิกภาพ ความสนใจ ความถนัด นอกจากมีโอกาประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพน้อยแล้วยังเป็นการทรมานชีวิตอย่างหนึ่งอีกด้วย (กรมการจัดหางาน จังหวัดสระบุรี, 2552, ธันวาคม, 13)

การตัดสินใจเลือกอาชีพอย่างใดอย่างหนึ่งนั้น เป็นสิ่งที่มีความสำคัญยิ่ง เพราะผลของการตัดสินใจเลือกอาชีพจะทำให้ชีวิตเปลี่ยนแปลงไป เมื่อบุคคลได้ตัดสินใจเลือกอาชีพใดอาชีพหนึ่งแล้วบุคคลนั้นต้องเรียนรู้ความชำนาญ ซึ่งจำเป็นต้องใช้ระยะเวลาอย่างน้อยแตกต่างกันไป (พุดตาล ศรีเมฆ, 2541, หน้า 1) ข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพจึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะจะทำให้เข้าใจสภาพงานที่แท้จริง ช่วยในการวางแผนและตัดสินใจ นำไปสู่การเลือกอาชีพที่เหมาะสมกับบุคลิกภาพ รวมทั้งเหมาะกับสภาพเศรษฐกิจ และสังคมของประเทศไทย ทั้งยังช่วยให้ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จในการทำงาน จนมีความมั่นคงในอาชีพ (เนตรนภิส แปงณิวงค์, 2540, หน้า 1) ถ้าหากเยาวชนของชาติขาดการแนะแนวในการเลือกอาชีพที่ถูกต้องแล้วจะทำให้เกิดปัญหาร้ายแรงต่อไปภายในภาคหน้าเกี่ยวกับการวางแผนกำลังคนของประเทศ ซึ่งจะต้องให้สอดคล้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคม โดยเฉพาะการจัดกำลังคนให้เหมาะสมกับงานอยู่เป็นจำนวนมาก จะเป็นอุปสรรคในการพัฒนาประเทศ ไม่มีทางเจริญก้าวหน้าทัดเทียมประเทศอื่นๆ (ลักขณา สรีวิวัฒน์, 2543, หน้า 65) ในยุคอดีตนั้นคนเรียนหนังสือจบแล้วก็มียานทำ การแนะแนวอาชีพจึงไม่ใคร่มีบทบาทมาก ตรงข้ามกับปัจจุบันทำให้งานแนะแนวอาชีพเข้ามามีบทบาทในการช่วยตัดสินใจ และมีความจำเป็นยิ่งในการมีส่วนผลักดันสำคัญให้คนเลือกอาชีพได้เหมาะสมกับตนเอง (พุดตาล ศรีเมฆ, 2541, หน้า 2)

ตามนโยบายการแก้ปัญหาเรื่องการเมืองการมีงานทำของแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 8 พ.ศ. 2540 – 2544 (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2540, หน้า 64) กล่าวไว้ในแผนงานพัฒนาการศึกษา แผนงานที่ 1 เรื่องการยกระดับการศึกษาพื้นฐานของปวงชน ข้อที่ 3.5 ว่าด้วยความสำคัญของงานแนะแนวอาชีพในด้านการฝึกอบรม เพื่อการมีงานทำ และส่งเสริมให้มีการแนะแนวอาชีพในสถานศึกษาอย่างกว้างขวาง มีการจัดวางแผนพัฒนางานแนะแนว กระทรวงศึกษาธิการระยะที่ 2 พ.ศ. 2540 – 2544 (กรมวิชาการ, 2540, หน้า 30 – 32) การแนะแนวอาชีพเป็นกระบวนการหนึ่งในการช่วยให้บุคคลรู้จักและเข้าใจตนเองอย่างลึกซึ้งทุก

ด้าน คือ สติปัญญา ความสามารถ ความถนัด ความสนใจ และอุปนิสัยใจคอว่าเหมาะสมกับงาน หรืออาชีพใด รู้จักและเข้าใจโลกของงานอาชีพ และองค์ประกอบของงาน เช่น ลักษณะของงาน คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ สภาพปัจจุบัน และแนวโน้มของตลาดแรงงานในอนาคต (อรอนงค์ ธีญะวัน, 2539, หน้า 5) การแนะแนวอาชีพเป็นสิ่งจำเป็น ซึ่งสมควรเป็นอย่างยิ่งที่จะมีการจัดบริการแนะแนวอาชีพ เพื่อช่วยเหลือเยาวชนในการวางแผนการประกอบอาชีพ และปรับตัวในการประกอบอาชีพได้อย่างเหมาะสม (ลักขณา สิริวัฒน์, 2543, หน้า 65) ในปัจจุบัน การบริการแนะแนวอาชีพในโรงเรียนยังไม่เป็นระบบ ซึ่งมีสาเหตุอุปสรรคเบื้องต้น คือผู้บริหาร ไม่มีนโยบายในการสนับสนุนเกี่ยวกับการบริการแนะแนวอาชีพที่ถูกต้อง ครูแนะแนวที่ได้รับการแต่งตั้งต้องปฏิบัติงานสอนจนไม่มีเวลาพอสำหรับงานแนะแนว ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ วัชรินทร์พรมย์ ได้ศึกษาวิจัยถึงสภาพการแนะแนวของสถาบันการศึกษาในประเทศไทย ปัญหาของงานแนะแนวที่พบมากที่สุดคือ ผู้บริหาร ครู และบุคลากรอื่นๆ ไม่สนับสนุนและร่วมมือกับหน่วยงานแนะแนว และมีผู้แนะแนวจำนวนน้อยเกินไป (กรวิจิตร วงศ์ละคร, 2542, หน้า 2)

ปัจจุบันโรงเรียนในสังกัดเทศบาล จังหวัดสระบุรี ยังไม่มีการสำรวจปัญหาและความต้องการการบริการแนะแนวของนักเรียนอย่างจริงจัง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการแนะแนวอาชีพ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญของผู้เรียนในการดำรงชีวิตในอนาคต ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาสภาพและปัญหาการบริการแนะแนวอาชีพ ตามทัศนะของผู้บริหาร ครู และนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดเทศบาล จังหวัดสระบุรี เพื่อที่จะนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ในการแก้ปัญหาทางงานแนะแนวอาชีพให้ตรงตามความสามารถและความต้องการของนักเรียนได้อย่างเหมาะสม

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการบริการแนะแนวอาชีพ ตามทัศนะของผู้บริหาร ครู และนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดเทศบาล จังหวัดสระบุรี
2. เพื่อเปรียบเทียบสภาพและปัญหาการบริการแนะแนวอาชีพ ตามทัศนะของผู้บริหาร ครู และนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดเทศบาล จังหวัดสระบุรี จำแนกตามเพศ อายุ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน และบทบาทหน้าที่

ความสำคัญของการวิจัย

1. นำข้อมูลที่ได้ไปใช้ในการแก้ปัญหาทางงานแนะแนวอาชีพในโรงเรียนสังกัดเทศบาล จังหวัดสระบุรี ได้อย่างเหมาะสม
2. เพื่อเป็นแนวทางสำหรับครูแนะแนวในการนำไปปฏิบัติงานแนะแนวอาชีพที่ถูกต้อง และตรงตามความต้องการของนักเรียน
3. เพื่อเป็นแนวทางกำหนดนโยบายเพื่อพัฒนางานแนะแนวอาชีพในโรงเรียนเทศบาล จังหวัดสระบุรี

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ครู และนักเรียน โรงเรียนในสังกัดเทศบาล จังหวัดสระบุรี ปีการศึกษา 2552 จำนวน 19 โรงเรียน ประกอบด้วย เทศบาลเมืองสระบุรี จำนวน 10 โรงเรียน เทศบาลตำบลหนองแค จำนวน 5 โรงเรียน เทศบาลตำบลแก่งคอย จำนวน 3 โรงเรียน และเทศบาลเมืองพระพุทธบาท จำนวน 1 โรงเรียน รวมผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 54 คน ครู จำนวน 535 คน และนักเรียนจำนวน 5,409 คน รวมประชากรทั้งหมด จำนวน 5,998 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ เนื่องจากประชากรมีจำนวนที่แน่นอน (finite population) สูตรที่ใช้ในการหาขนาดของตัวอย่างจึงใช้สูตรยามาเน่ (Yamane) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และยอมให้มีความคลาดเคลื่อนร้อยละ 5 ในการคำนวณหาขนาดของตัวอย่าง (สุวริย์ ศิริโกคาภิรมย์, 2546, หน้า 129 - 130) ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 375 คน โดยจำแนกเป็น ผู้บริหาร จำนวน 32 คน ครู 160 คน และนักเรียน 183 คน

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ (independent variables) ได้แก่ สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย

2.1.1 เพศ

- 1) ชาย
- 2) หญิง

2.1.2 อายุ

- 1) 12 - 15 ปี
- 2) 16 - 18 ปี
- 3) 19 - 21 ปี
- 4) 22 - 30 ปี
- 5) 31 - 35 ปี
- 6) มากกว่า 35 ปี

2.1.3 วุฒิกการศึกษา (ผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ผู้บริหาร และครู)

- 1) ระดับปริญญาตรี
- 2) สูงกว่าระดับปริญญาตรี

2.1.4 ประสบการณ์การทำงาน (ผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ผู้บริหาร และครู)

- 1) ต่ำกว่า 5 ปี

- 2) 5 – 10 ปี
- 3) 11 – 15 ปี
- 4) 16 – 20 ปี
- 5) 20 ปีขึ้นไป

2.1.5 บทบาทหน้าที่

- 1) ผู้บริหาร
- 2) ครู
- 3) นักเรียน

2.2 ตัวแปรตาม (**dependent variables**) ได้แก่ สภาพและปัญหาการบริการแนะแนวอาชีพตามทัศนะของผู้บริหาร ครู และนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลจังหวัดสระบุรี ซึ่งประกอบด้วย

1. การสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง
2. การสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพ
3. การตัดสินใจเลือกอาชีพ
4. การวางแผนทางอาชีพ
5. การพัฒนาตนเองเข้าสู่อาชีพ

นิยามศัพท์เฉพาะ

สภาพ หมายถึง ลักษณะการดำเนินการ สภาพที่พบหรือที่เป็นอยู่ในการดำเนินการบริหารงาน แนวทางหรือมาตรการต่างๆ ในทางปฏิบัติ และการดำเนินงาน

ปัญหา หมายถึง ข้อขัดข้องหรืออุปสรรคที่ทำให้สภาพความเป็นจริงที่เกิดขึ้น ไม่เป็นไปตามความคาดหวังหรือวัตถุประสงค์ และเป้าหมายที่วางไว้

การแนะแนว หมายถึง กระบวนการช่วยเหลือบุคคลให้เข้าใจตนเองและสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เขาสามารถนำตนเองได้เป็นต้นว่า การตัดสินใจว่าจะศึกษาด้านใด ประกอบอาชีพอะไร หรือแก้ปัญหาอย่างไร และสามารถปรับตัวได้อย่างมีความสุข ความเจริญก้าวหน้าในชีวิตสามารถพัฒนาตนเองได้

การจัดบริการแนะแนวอาชีพ หมายถึง กระบวนการที่ต่อเนื่องโดยเริ่มตั้งแต่การรู้จักตนเอง ข้อมูลทางอาชีพ การเลือกอาชีพ การวางแผน และการพัฒนาตนเองเข้าสู่อาชีพ ที่มุ่งช่วยเหลือให้บุคคล มีความสามารถในการเลือกประกอบอาชีพได้อย่างเหมาะสมกับความถนัด ความสามารถ ความสนใจของตนเองตลอดจนช่วยเตรียมบุคคลเพื่อการประกอบอาชีพ และช่วยให้บุคคลสามารถพัฒนาอาชีพของตน และมีชีวิตการทำงานที่มีประสิทธิภาพเป็นการช่วยให้ทรัพยากรมนุษย์ได้รับการส่งเสริมพัฒนาให้เกิดประโยชน์แก่สังคมและประเทศชาติอย่างแท้จริง

การสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง หมายถึง การสำรวจตนเองในด้านทักษะ ความสามารถ ค่านิยม ความสนใจ ความถนัดและบุคลิกภาพว่าเหมาะสมกับอาชีพใดบ้าง เพื่อช่วยเหลือให้นักเรียนได้เข้าใจตนเอง และยอมรับความสามารถ ความถนัด ของตนเองได้อีกด้วย

การสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพ หมายถึง การสำรวจข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ของงาน อาชีพ ได้แก่ ข้อมูลเกี่ยวกับตลาดแรงงาน ความเข้าใจลักษณะของงานอาชีพ รายได้ เป็นต้น เพื่อให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในด้านอาชีพ และรู้จักปลูกฝังให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อ อาชีพที่สุจริต มีนิสัยในการทำงานที่ดี เตรียมนักเรียนให้มีความคิดที่จะวางแผนในการประกอบ อาชีพในอนาคต

การตัดสินใจเลือกอาชีพ หมายถึง การนำข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและอาชีพมาวิเคราะห์ และพิจารณาตัดสินใจเลือกอาชีพได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับสภาพความเป็นจริง เมื่อมีความรู้ เกี่ยวกับทักษะการตัดสินใจ สามารถนำเอาข้อมูลส่วนตัว อันได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะ ของตนเอง สังคม สิ่งแวดล้อม ความสามารถ ความถนัด ความต้องการ เพื่อนำมาพิจารณา ร่วมกับการตัดสินใจเลือกอาชีพของตนเองได้อย่างถูกต้อง และเหมาะสม

การวางแผนทางอาชีพ หมายถึง การกำหนดทิศทางเดินของชีวิตไปสู่เป้าหมายที่ ชัดเจนอย่างมีแบบแผนรัดกุมทั้งในระยะสั้น ระยะยาว และอย่างต่อเนื่อง เน้นการพัฒนา ความสามารถของบุคคลเพื่อเตรียมเข้าสู่อาชีพ ได้แก่ ความสามารถในการสำรวจตนเองในด้าน สัมฤทธิ์ผล ทักษะความสามารถ ค่านิยม ความสนใจ และบุคลิกภาพ เพื่อกำหนดแนวทาง เกี่ยวกับการดำเนินงานทางอาชีพ

การพัฒนาตนเองเข้าสู่อาชีพ หมายถึง ความสามารถในการพัฒนาตนเองเพื่อ เตรียมเข้าสู่อาชีพได้อย่างเหมาะสม ได้แก่ การเตรียมตัวสมัครงานด้วยเทคนิควิธีการหางานทำ เช่น การสัมภาษณ์ การเขียนเอกสาร ประวัติย่อ และเขียนจดหมายสมัครงาน เป็นต้น นอกจากนี้ยังต้องพัฒนาทักษะที่จำเป็นในการประกอบอาชีพซึ่งหมายรวมถึงการหาแนวทางใน การแก้ปัญหาต่างๆ การพัฒนาตนเองในด้านความสามารถ ความถนัด เพื่อให้พัฒนาตนเองเข้า สู่งานอาชีพได้เป็นอย่างดี และทำตัวให้เป็นพลเมืองที่ดีมีคุณค่า ต่อตนเองสังคม และ ประเทศชาติ

ผู้บริหาร หมายถึง ผู้ที่ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียน รองผู้อำนวยการโรงเรียน และหัวหน้างานแนะแนว ในโรงเรียนสังกัดเทศบาล จังหวัดสระบุรี

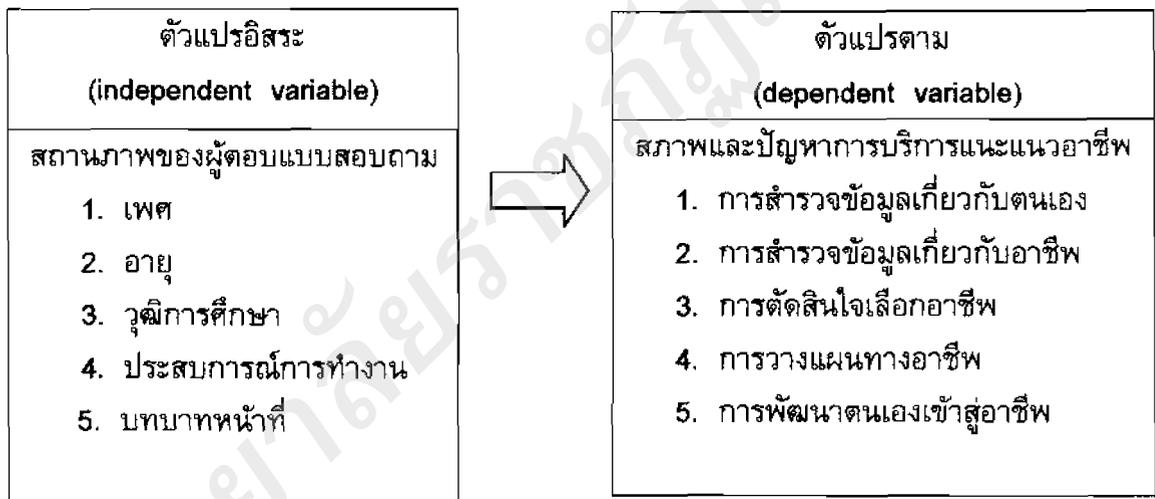
ครู หมายถึง ผู้อบรมสั่งสอน ผู้ถ่ายทอดความรู้ให้แก่แก่นักเรียนในโรงเรียนสังกัดเทศบาล จังหวัดสระบุรี

นักเรียน หมายถึง ผู้ที่ศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนสังกัดเทศบาล จังหวัดสระบุรี ปีการศึกษา 2552

โรงเรียนสังกัดเทศบาล หมายถึง โรงเรียนในสังกัดเทศบาลจังหวัดสระบุรี จำนวน 19 โรงเรียน ประกอบด้วย เทศบาลเมืองสระบุรี จำนวน 10 โรงเรียน เทศบาลตำบลหนองแค จำนวน 5 โรงเรียน เทศบาลตำบลแก่งคอย จำนวน 3 โรงเรียน และเทศบาลเมืองพระพุทธบาท จำนวน 1 โรงเรียน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการศึกษาถึง สภาพและปัญหาการบริการแนะแนวอาชีพของผู้บริหาร ครู และนักเรียนในโรงเรียนสังกัดเทศบาล จังหวัดสระบุรี โดยใช้ทฤษฎีของฮอปพอก (Hoppock, 1976, p. 24) และทฤษฎีของไครท์ส (Crites, 1971, p. 61) ดังภาพต่อไปนี้

ภาพ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย

สภาพและปัญหาการบริการแนะแนวอาชีพ ตามทัศนะของผู้บริหาร ครู และนักเรียนในโรงเรียนสังกัดเทศบาล จังหวัดสระบุรี แตกต่างกัน เมื่อจำแนกตาม เพศ อายุ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน และบทบาทหน้าที่